

En aquel tiempo, mientras Jesús hablaba, se acercó un jefe de los judíos que se arrodilló ante él y le dijo: «Mi hija acaba de morir. Pero ven tú, impón tu mano sobre ella y vivirá». Jesús se levantó y lo siguió con sus discípulos. Entre tanto, una mujer que sufría flujos de sangre desde hacía doce años, se le acercó por detrás y le tocó la orla del manto, pensando que con solo tocarle el manto se curaría. Jesús se volvió y, al verla le dijo: «¡Animo, hija! Tu fe te ha curado». Y en aquel momento quedó curada la mujer. Jesús llegó a casa de aquel jefe y, al ver a los flautistas y el alboroto de la gente, dijo: «¡Retiraos! La niña no está muerta, está dormida». Se reían de él. Cuando echaron a la gente, entró él, cogió a la niña de la mano, y ella se levantó. La noticia se divulgó por toda aquella comarca.

El evangelio de hoy nos presenta a Jesús haciendo dos curaciones. Devuelve la vida a la hija de un personaje suplicante y arrodillado delante de él. Cura igualmente a una mujer que se le acerca “pensando que con solo tocarle el manto se curaría”.

Jesús sigue haciendo milagros. Cada hora, cada minuto, cada segundo realiza a lo largo de toda la humanidad el milagro de adentrarse en el corazón, en la vida de todos los que se seguimos, cumpliendo su promesa: “Yo estaré siempre con vosotros hasta la consumación de los siglos... no os dejaré huérfanos”.

Justamente Jesús “inventó” la Eucaristía para regalarnos su presencia real: Aquí tenéis, “mi cuerpo entregado, mi sangre derramada”. Podemos decir que Jesús es la Eucaristía. “El que come mi carne y bebe mi sangre está en mí y yo él”. El amor infinito que nos tiene, le lleva a realizar el milagro de regalarnos su continua presencia, que es la que nos cura y nos salva.

Того часу, як Ісус говорив, підійшов один юдейський начальник, припав перед Ним на коліна та й каже Йому: "Дочка моя щойно померла. Підійди, поклади на неї руку, і вона буде жити. Ісус підвівся і пішов за ним з учнями. Тим часом жінка, яка вже дванадцять років страждала від кровотечі, підійшла до нього ззаду і доторкнулася до подолу його плаща, думаючи, що якщо доторкнеться до плаща, то буде зцілена. Ісус обернувся і, побачивши її, промовив до неї: "Не бійся, дочко! Твоя віра зцілила тебе. І в ту ж мить жінка була зцілена. Ісус прийшов до будинку начальника і, побачивши флейтистів і шум народу, сказав: "Ідіть геть! Дівчина не померла, вона спить". Вони засміялися з нього. Коли вони прогнали людей, він увійшов, взяв дівчину за руку, і вона встала. Ця новина облетіла весь регіон.

Сьогоднішнє Євангеліє розповідає про два зцілення Ісуса. Він повертає до життя дочку чоловіка, який стояв перед Ним на колінах і благав. Він також зцілює жінку, яка приходить до нього, "думаючи, що, доторкнувшись до його плаща, вона буде зцілена".

Ісус продовжує творити чудеса. Щогодини, щохвилини, щосекунди він творить для всього людства чудо входження в серце, в життя всіх, хто йде за ним, виконуючи свою обіцянку: "Я з вами по всі дні аж до кінця віку... Я ніколи не залишу вас сиротами".

Ісус "винайшов" Євхаристію, щоб дати нам свою реальну присутність: "За вас тіло моє дається, кров моя виливається". Ми можемо сказати, що Ісус - це Євхаристія. "Хто тіло Моє споживає і кров Мою п'є, той у Мені перебуває, а Я в ньому". Його безмежна любов до нас спонукає Його здійснювати чудо - дарувати нам свою постійну присутність, яка зцілює і спасає нас.